

VAN NICHE NAAR NORM

Hoe sociale kantelpunten ons gedrag
veranderen – van bewuster gebruik van
drinkwater tot een verbod op smartphone-
en socialemediagebruik voor kinderen

motivaction
insights and strategy

Van niche tot norm

Wie ooit een verjaardag heeft meegemaakt in de jaren '80, kent het beeld: blokjes kaas, plakjes worst en... een glas vol sigaretten op tafel voor de visite. Gastvrij, vanzelfsprekend. Niemand die zich afvroeg of het roken van een sigaret in het bijzijn van anderen misschien niet zo gewenst was. Iedereen vond het normaal om te roken in cafés, op kantoor en zelfs in ziekenhuizen. Vandaag de dag is roken daar niet alleen verboden, maar wordt het door velen als sociaal onacceptabel gezien, zelfs door rokers. De introductie van rookvrije stations en rookvrije schoolpleinen is in korte tijd geaccepteerd, waar 'buiten roken' het laatste taboeloze domein leek.

Of denk aan de opkomst van de mobiele telefoon. Er bestaat een spraakmakend [filmpje](#) waarin documentairemaker Frans Bromet in 1998 mensen op straat vraagt of ze al een mobieltje hebben. De antwoorden variëren van schouderophalend "Nee joh, ik heb toch een antwoordapparaat?" tot oprechte verbazing van een moeder met een kind achterop op de fiets: "Dan ben je aan het fietsen, word je ineens gebeld, wie wil dat nou?" Inmiddels is bellen tijdens het fietsen een maatschappelijk probleem waar overheid en verzekeraars met gedragscampagnes hun tanden op stukbijten, iets wat vroeger ondenkbaar en onnodig leek.

Wie herinnert zich nog de tijd dat kinderen hun vrije uren buiten doorbrachten, voetballend op straat of spelend op het schoolplein, en hun afspraken met vriendjes gewoon thuis of op school maakten? In nog geen tien jaar tijd is dat volledig veranderd. Vandaag de dag hebben kinderen vaak al op de basisschool een eigen smartphone. Platforms als TikTok, Instagram en Snapchat zijn voor velen een vanzelfsprekend onderdeel van de dag. Waar ouders vroeger vooral bepaalden wanneer hun kind een fiets of een sleutel van het huis kreeg, zien we nu een groeiende discussie over wanneer je eigenlijk een kind toegang tot een smartphone moet geven en toegang tot sociale media.

Deze veranderingen komen niet door één wet of één campagne, maar door een samenloop van sociale normen, voorbeeldgedrag en slimme maatregelen. Zodra genoeg mensen meedoen, naar schatting een kwart van de bevolking, wordt de nieuwe norm vanzelf de standaard.

Veel uitdagingen van vandaag, van duurzaamheid tot verkeersveiligheid, van stroomgebruik buiten de piekuren tot socialemediagebruik door kinderen, gaan uiteindelijk over die verschuiving: wanneer gedraagt een grote groep zich ineens anders, en hoe kun je als organisatie versnellen richting de nieuwe norm? De praktijkvraag is dan: wanneer zal beleid écht effect hebben? Hoe voorkom ik dat mijn campagne of innovatie blijft steken bij de voorlopers en nooit breed gedragen wordt? Bij Motivaction maken we zichtbaar waar die kantelpunten precies liggen, en hoe je met de juiste prikkels en communicatie beleidsdoelen versnelt van niche naar norm. Wacht niet op verandering, maar stuur er gericht op: zo wordt beleid écht impactvol.

Bij Motivaction brengen we dat keerpunt, bij elk denkbaar thema, in kaart. Of het nu gaat om bewuster stroomgebruik buiten de piekuren, het besparen van drinkwater, de opmars van conversational AI of het dragen van de fietshelm – we meten hoeveel mensen al meedoen, wie nog te motiveren is, en welke sociale of financiële versneller nodig is om van niche naar norm te komen.

Lees verder voor zeven concrete voorbeelden van actuele maatschappelijke thema's waarbij het sociale kantelpunt verrassend dichtbij, of juist nog ver weg is – en ontdek hoe je met onze inzichten ook een eigen onderwerp richting een nieuwe norm kunt bewegen.

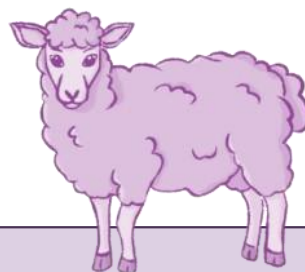
In dit document staat de transitie naar een verbod op smartphone- en socialemediagebruik voor kinderen centraal.

Wanneer heeft beleid of campagne écht effect? Hoe werkt een sociaal kantelpunt in de praktijk?

Elke grote gedragsverandering, van energiegebruik tot waterbesparing, verloopt grillig. Nieuwe gewoontes stuiten eerst op weerstand. Niemand vindt het leuk routines op te geven, bedrijven en instellingen verdedigen het oude. Maar altijd begint het ergens: bij voorlopers en pioniers die een andere weg inslaan. Eerst zijn ze nog een kleine minderheid. Toch groeit hun invloed, stap voor stap.

En dan gebeurt het onvermijdelijke: zodra grofweg een kwart van de mensen meedoet, verschuift de norm. Wat eerst als ‘anders’ werd gezien, vroeg in de middag koken, ‘s nachts de elektrische auto laden, wordt ineens mainstream. Stelselmatig groeit het aantal mensen dat meedoet – en ineens slaat het gedrag om, wordt het de norm.

En dat is waar het kantelpunt ontstaat. Je hoeft niet iedereen tegelijk te bereiken. Dit kan verschillen per onderwerp en dus ook per transitie, maar wij houden aan dat **25%** van de bevolking genoeg is om een nieuw normaal te creëren, om over een kantelpunt te komen. Dan is het niet meer iets voor pioniers, maar een vanzelfsprekendheid.

Sociale kantelpunten

Kantelpunten zijn momenten waarop relatief kleine veranderingen tot een grote verschuiving in het systeem leiden. Sociale kantelpunten worden bereikt als bijvoorbeeld de gedragsverandering van een beperkte groep leidt tot een normverschuiving, waardoor in relatief korte tijd nog veel meer mensen hun gedrag veranderen. Sociale kantelpunten zijn overigens niet nieuw. De uitdrukking “Zodra er een schaap over de dam is, volgen er meer.” verwijst bijvoorbeeld naar sociale kantelpunten.

Motivaction heeft een representatief onderzoek uitgevoerd onder ruim 1.000 Nederlanders om te begrijpen hoe maatschappelijke veranderingen van de niche naar de norm kunnen groeien.

In dit onderzoek stonden zeven uiteenlopende transities centraal: van zuiniger omgaan met drinkwater en het beschermen van woningen tegen klimaatschade, tot het dragen van een fietshelm, voorbereiden op noodsituaties (noodpakket), het plannen van stroomverbruik buiten piekuren, en het gebruik van conversational AI in klantcontact. En dus smartphone- en socialemediagebruik door jongeren.

Deelnemers is gevraagd of zij deze veranderingen belangrijk vinden en noodzakelijk achten, wie volgens hen vooral verantwoordelijk is voor de omslag (burgers, bedrijven of overheid), welk eigen gedrag ze nu al vertonen op deze gebieden en welke factoren hen ertoe kunnen bewegen om hun gewoontes aan te passen. Omdat we naast de totaalscores ook uitsplitsingen naar demografische variabelen meenemen (is de Generatie Z bijvoorbeeld meer veranderingsgezind dan de oudere generaties?) én Mentality krijgen we scherp inzicht in hoe verschillende groepen in de samenleving over deze transitie denken en hier naar handelen. Zo maken we zichtbaar waar Nederland al richting een sociaal kantelpunt beweegt – of waar nog overtuiging en extra stimulans nodig is.

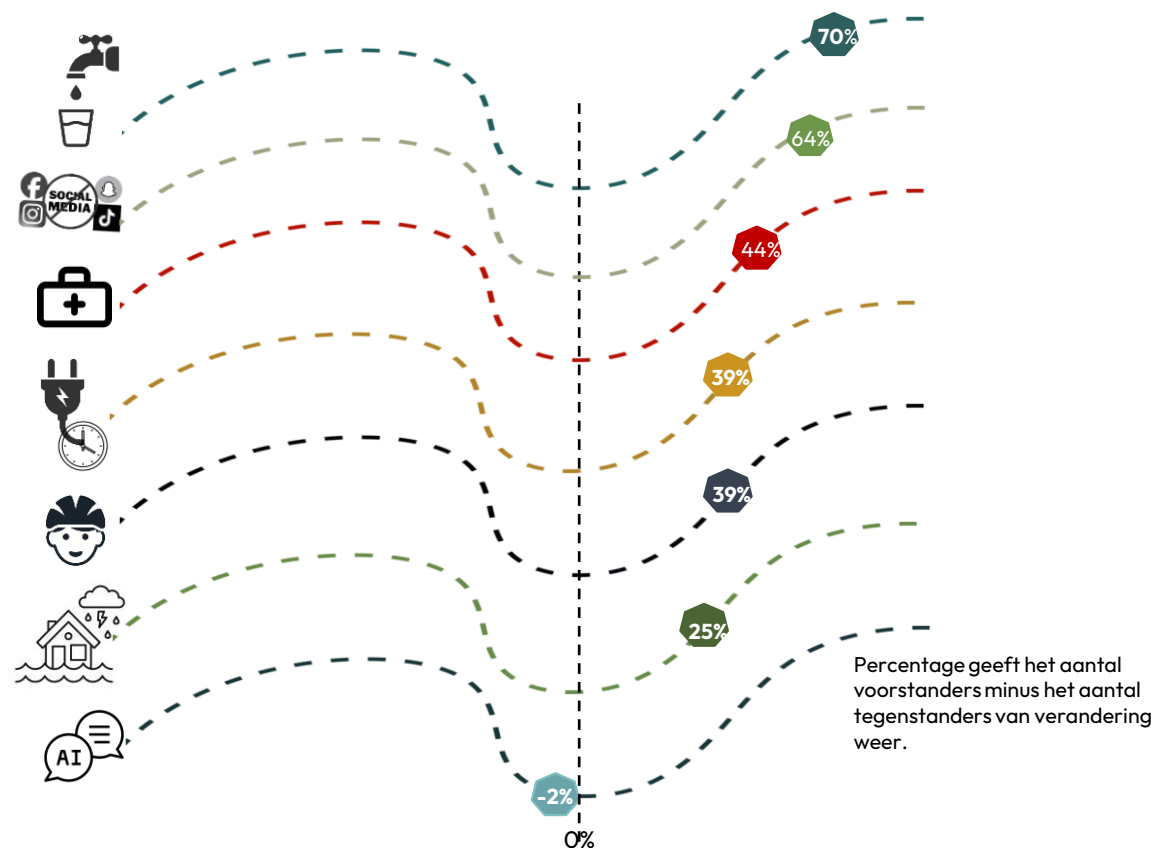
Duidelijk draagvlak voor leeftijdsgrenzen bij smartphone- en socialemediagebruik

Het onderzoek toont aan dat vrijwel alle Nederlanders (85%) zich bewust zijn van de mogelijke **negatieve effecten van smartphone- en socialemediagebruik** op jonge leeftijd. De zorgen worden breed gedeeld, 81% maakt zich zorgen over de invloed op de mentale gezondheid van kinderen, 79% toont zich bezorgd dat kinderen door overmatig gebruik minder buiten spelen of sporten. 71% vreest voor negatieve gevolgen van smartphone- en socialemediagebruik op de schoolprestaties van kinderen en 73% denkt dat dit bijdraagt aan de afname van sociale vaardigheden bij kinderen.

Het bewustzijn van en de brede zorg over de mogelijke negatieve gevolgen van smartphone- en socialemediagebruik door kinderen, vertaalt zich in een sterke wens tot verandering. Maar liefst 7 op de 10 Nederlanders (71%) vinden dat er duidelijke leeftijdsgrenzen moeten worden ingesteld voor het smartphone- en socialemediagebruik door kinderen. Slechts een kleine groep is tegen een verbod (7%).

Als we kijken naar de overige maatschappelijke veranderingen die Motivaction heeft onderzocht, springt het thema smartphone- en socialemediagebruik er samen met het **thema drinkwater** duidelijk uit. Heel veel Nederlanders willen dat we samen zuiniger omgaan met drinkwater. Ook hier geldt dat een overgrote meerderheid voor verandering is. Drie op de vier mensen (75%) zeggen 'ja' tegen deze verandering. En slechts een heel kleine groep (5%) is er echt tegen. De andere thema's in deze onderzoekreeks krijgen duidelijk minder actieve steun. Het in huis halen van een **noodpakket voor noodgevallen**, het **dragen van een fietshelm**, en proberen om **stroom vooral buiten de piekuren** te gebruiken, worden ook door veel mensen belangrijk gevonden, maar minder uitgesproken dan bij het besparen van drinkwater. Ook bij de wens **woningen te beschermen tegen klimaatschade** zijn voorstanders wel in de meerderheid, maar is het verschil met de tegenstanders kleiner.

Met betrekking tot het onderwerp **conversational AI** zijn de meningen het sterkst verdeeld en is de groep die terughoudend reageert of weerstand biedt tegen deze ontwikkeling zelfs nog iets groter dan groep voorstanders van deze vorm van klantenservice. De **conclusie** is helder: als het om smartphone- en socialemediagebruik door kinderen gaat, willen Nederlanders nu al massaal verandering, veel meer dan bij de meeste andere onderwerpen. Bij de andere thema's moeten er duidelijk nog meer mensen overtuigd worden om echt een andere gewoonte normaal te maken.

Kinderen beschermen tegen negatieve effecten van smartphone- en socialemediagebruik: wie is aan zet?

Het beperken van smartphone- en socialemediagebruik bij kinderen wordt door Nederlanders beschouwd als een gezamenlijke maatschappelijke taak. Vooral ouders wordt een belangrijke rol toebedeeld. 9 op de 10 Nederlanders vinden dat ouders hun kinderen moeten leren hoe ze veilig en verstandig moeten omgaan met een smartphone en met sociale media (89%) én dat ze actief toezicht moeten houden op het smartphone- en socialemediagebruik van hun kinderen (81%).

Tegelijkertijd is het een verantwoordelijkheid die ouders niet alleen kunnen dragen. In de ogen van de meeste Nederlanders dragen overheid, scholen en socialemediaplatforms een gezamenlijke verantwoordelijkheid om kinderen te beschermen tegen de negatieve gevolgen van overmatig smartphone- en socialemediagebruik. Veel Nederlanders vinden dat de overheid het voortouw moet nemen in het stellen van duidelijke grenzen. Zo geeft bijna de helft aan voorstander te zijn van een verbod op smartphones voor kinderen jonger dan 14 jaar, en zes op de tien Nederlanders willen dat sociale media zoals TikTok, Instagram en Snapchat niet toegankelijk zijn voor kinderen onder de 16 jaar.

Ook de rol van de socialemediaplatforms zelf wordt groot geacht. Zij moeten volgens velen zorgen dat gebruikerscontrole en leeftijdsverificatie vanzelfsprekende onderdelen van hun systemen worden. Er klinkt brede steun voor maatregelen als het instellen van verplichte tijdslimieten voor accounts van kinderen en het weren van schadelijke inhoud op basis van leeftijdsgrenzen. Daarmee wordt de bescherming niet alleen bij wetgeving gelegd, maar ook ingebouwd in de technische infrastructuur waar kinderen dagelijks mee te maken hebben.

Kinderen beschermen tegen negatieve effecten van smartphone- en socialemediagebruik: een gezamenlijke verantwoordelijkheid

Scholen krijgen eveneens een duidelijke opdracht mee. Ze zijn volgens een groot deel van de bevolking de aangewezen plek om kinderen te leren hoe ze veilig en verstandig omgaan met smartphones en sociale media. Het aanleren van digitale vaardigheden wordt gezien als net zo belangrijk als andere basisvaardigheden, omdat kinderen daarmee beter in staat zijn om zelf grenzen te stellen en online risico's te herkennen.

Het beeld dat uit dit onderzoek naar voren komt, is dat we in Nederland pleiten voor een gecoördineerde aanpak. Het is niet genoeg dat één partij actie onderneemt. Misbruik van Grok maakt momenteel duidelijk dat (alleen) overheidstoezicht op AI tekort schiet. De AI-tool geïntegreerd in X ligt onder vuur vanwege misbruik. De tool wordt ingezet om seksueel expliciete content te genereren en te verspreiden, waaronder gemanipuleerde beelden van vrouwen en kinderen.

Verandering krijgt pas vorm en blijft hangen wanneer overheid, socialemediaplatforms, onderwijs en ouders hun inspanningen op elkaar afstemmen. Pas wanneer deze krachten samenkomen, kan de norm verschuiven van vrijblijvend gebruik naar een besef dat leeftijdsgrenzen en bewust toezicht vanzelfsprekend zijn in de opvoeding.

Van begeleiding en losse afspraken naar structurele bescherming van kinderen

Het beperken van smartphone- en socialemediagebruik bij kinderen begint voor veel ouders met losse, praktische maatregelen. Ons onderzoek laat zien dat de bewustwording van de negatieve effecten alom aanwezig is. Slechts 4% van de ouders met kinderen in de leeftijd van 8 tot 16 jaar zegt nog helemaal niets te doen om het gebruik van hun kind(eren) te beperken. De meeste ouders richten zich vooral op lichte maatregelen, zoals praten over online veiligheid (48%) of afspraken maken over schermtijd (36%) en stimuleren hun kinderen om meer buiten te spelen en te sporten of analoge hobby's te zoeken (36%).

Een kleinere groep ouders gaat verder en begrenst zelf het smartphone- en socialemediagebruik of maakt daarbij gebruik van technische controle. 1 op de 5 ouders geeft aan apps te verwijderen die niet geschikt zijn voor de leeftijd van hun kinderen. Een kwart stelt filters in op de smartphones van hun kinderen en gebruikt apps of software om de schermtijd automatisch te beperken. Een kleiner deel van de ouders laat hun kinderen sociale media alleen gebruiken onder direct toezicht, 5% kiest voor een 'dumbphone' zonder apps of internettoegang.

De strengste vorm van beperking, namelijk een verbod op het gebruiken van een smartphone of sociale media, blijkt voor de meerderheid van de ouders nog een te rigoureuze stap. Op dit moment geeft 13% van de ouders met kinderen in de leeftijd van 8-16 jaar aan dat hun kinderen nog geen eigen smartphone hebben, en zegt 17% dat zij socialemediagebruik nog verbieden. Deze groep voert de meest rigoureuze maatregelen door, maar vormt nog geen kritische massa. Om een sociaal kantelpunt te bereiken, 25% van alle ouders die ervoor kiest om de eigen kinderen nog geen smartphone te geven op jonge leeftijd en nog geen gebruik laten maken van sociale media, zal deze groep verder moeten groeien.

De transitie naar verantwoord smartphone- en socialemediagebruik door kinderen bevindt zich derhalve nog in de nichefase. Er bestaat bereidheid bij ouders tot begeleiding en losse afspraken, maar structurele, leeftijdsgebonden restricties en technische barrières zijn nog in de minderheid. De weg naar een nieuwe norm vraagt om een bundeling van maatregelen, ondersteund door regelgeving, steun uit de omgeving, en praktische hulpmiddelen die ouders helpen consequent te blijven.

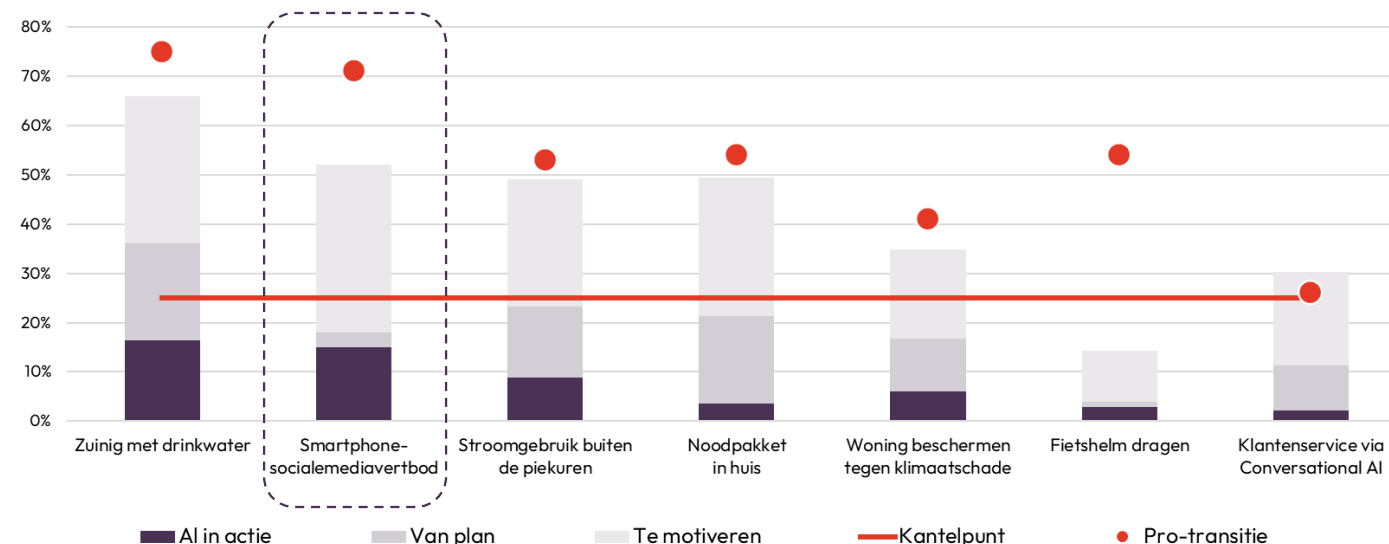
Sociaal kantelpunt voor smartphone- en socialemediaverbod voor kinderen binnen handbereik

Het succes van de smartphone- en socialemediatransitie is duidelijk afhankelijk van het samenspel tussen verschillende spelers en ontwikkelingen. Net als bij andere maatschappelijke vraagstukken kan het beperken van smartphone- en socialemediagebruik bij kinderen niet door één partij alleen gerealiseerd worden. Het vraagt een gezamenlijke inzet van ouders, scholen, socialemediaplatforms, artsen, wetenschappers en deskundigen én de overheid.

Nederlanders zien het beperken van smartphone- en socialemediagebruik door kinderen als een gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij zowel persoonlijke actie als collectieve stimulans nodig is.

Een deel van de ouders met kinderen in de leeftijd van 8 tot 16 jaar draagt structureel bij aan verandering. In lijn met het eventuele verbod op smartphone- en socialemediagebruik heeft 13% van de ouders ervoor gekozen om de eigen kinderen nog geen smartphone te geven en geeft 17% aan dat de eigen kinderen nog geen sociale media mogen gebruiken. Dit is weergegeven met de donkerpaarse balk in de figuur rechts (al in actie). De kritische massa die nodig is om het kantelpunt te bereiken van 25% komt dichtbij. Er bestaat namelijk ook nog een groep die van plan is om de eigen kinderen geen smartphone en sociale media te laten gebruiken, weergegeven als lichtpaars in de figuur. Dan gaat het inclusief de ouders die het gebruik op dit moment al ontzeggen om 18% van de ouders van jonge kinderen in Nederland.

Kantelpunten in transities

De groep die hun kinderen het gebruik van smartphone en sociale media op dit moment al ontzegt, samen met de mensen die op korte termijn willen volgen én zij die door signalen van hun kinderen zelf, de juiste prikkels uit hun omgeving of via overheidsbeleid gemotiveerd kunnen worden, vormen samen een substantiële groep. Dit betekent dat het verbod op smartphone- en socialemediagebruik bij kinderen van een niche naar het nieuwe normaal kan gaan.

Bezorgd, maar terughoudend: de drijfveren en drempels voor ouders

Welzijn en schoolprestaties belangrijkste drijfveren

Uit ons onderzoek blijkt dat de motivatie om smartphone- en socialemediagebruik bij kinderen te beperken, sterk samenhangt met zorgen over hun welzijn, schoolprestaties en gedrag. De krachtigste prikkel voor ouders om leeftijdsgrenzen te stellen, is directe observatie van negatieve effecten bij hun eigen kind. 1 op de 3 ouders geeft aan in te zullen ingrijpen als zij zien dat de schoolprestaties of concentratie achteruitgaan. Een even groot aantal ouders met jonge kinderen zegt maatregelen te zullen treffen op het moment dat het smartphone- en socialemediagebruik leidt tot somberheid, stress bij hun kinderen, of wanneer de kinderen tekenen van verslaving tonen.

14% zegt overtuigd te raken van een verbod als onderzoek aantoont dat dit de mentale of fysieke gezondheid van kinderen daadwerkelijk verbetert, of als de overheid duidelijke leeftijdsgrenzen stelt. Sociale en praktische factoren hebben eveneens invloed. Een deel van de ouders zegt de eigen kinderen makkelijker een smartphone en sociale media te kunnen verbieden op het moment dat veel ouders in hun directe omgeving hetzelfde doen. Een duidelijk stappenplan voor het invoeren en handhaven van een verbod bij kinderen motiveert 11% van de ouders,

Samenvattend kan worden vastgesteld dat intrinsieke bezorgdheid bij ouders over de gezondheid en ontwikkeling van hun kinderen de boventoon voert. Maar overtuigende argumenten, uit wetenschappelijk onderzoek, vanuit de overheid of uit eigen directe omgeving kunnen de beslissing van ouders versnellen om de eigen kinderen een smartphone en sociale media te ontfagen.

Verbieden is eenvoudig, handhaven niet

Hoewel ouders massaal erkennen dat smartphones en sociale media risico's met zich meebrengen, zijn er ook redenen waarom zij terughoudend zijn om hun kinderen het gebruik ervan te verbieden. De belangrijkste drempel is dat een derde van de ouders met kinderen in de leeftijd van 8 tot 16 jaar, denkt dat een dergelijk verbod in de praktijk lastig te handhaven is. Kinderen kunnen op allerlei manieren toch toegang krijgen, vooral als leeftijdsgenoten wel een smartphone of sociale media gebruiken. 1 op de 5 ouders veronderstelt dat een verbod alleen effectief is als alle ouders en kinderen meedoen, omdat anders het gevoel van buitensluiting wordt versterkt.

Ongeveer een kwart van de ouders ziet simpelweg geen oplossing in een verbod. Men denkt dat het beter is kinderen zelf te leren omgaan met online risico's (16%) of hecht meer waarde aan het ontwikkelen van digitale vaardigheden (14%) dan aan het beperken van toegang. Sommigen stellen dat sociale media belangrijk zijn voor het onderhouden van sociale contacten (13%), en nemen hun kind liever mee in een verantwoorde omgang met sociale media dan dat zij het gebruik verbieden.

Er zijn ook praktische en persoonlijke redenen. 17% vertrouwt erop dat hun kind zelf goed met smartphones en sociale media om kan gaan, terwijl 11% aangeeft moeite te hebben om bestaande gewoontes en regels binnen het eigen gezin te veranderen. Onduidelijkheid over hoe ouders dit moeten aanpakken en tegenstrijdige adviezen van experts, school of overheid werken remmend. Onzekerheid over het eigen gedrag speelt soms ook mee: 8% vindt het moeilijk een goed voorbeeld te geven met het eigen smartphone- en socialemediagebruik.

Van niche naar norm: zo worden kinderen beschermd tegen de schadelijke effecten van smartphone- en socialemediagebruik

In Australië is in december 2025 het verbod op sociale media voor kinderen onder de 16 jaar van kracht geworden. Het verbod in Australië is uniek: het land is hiermee het eerste ter wereld. De wet is ingevoerd omdat het land jongeren wil beschermen tegen de druk, angst en criminaliteit die samen kunnen hangen met het gebruik van sociale media. Jongeren mogen geen accounts meer hebben op Facebook, Instagram, Kick, Reddit, Snapchat, Threads, TikTok, X, YouTube en Twitch. Als platforms niet actief stappen ondernemen om accounts van kinderen te verwijderen, riskeren zij boetes tot zo'n 30 miljoen euro. De Australische regering stelt dat socialemediagebruik door kinderen onder meer kan leiden tot een sociaal isolement en een slechte nachtrust. Het verbod op sociale media onder 16 jaar lijkt effectief. Een maand na het ingaan van het verbod zijn 4,7 miljoen accounts van Australische tieners gedeactiveerd.

Nederland en andere landen kijken mee

In Nederland riep in mei 2025 een groep van 1.400 artsen, wetenschappers en deskundigen de politiek op om kinderen pas vanaf hun veertiende een eigen smartphone te geven en pas vanaf hun zestiende toegang tot sociale media. Het demissionaire kabinet kwam met het advies om sociale media en smartphones pas toe te staan vanaf 15 jaar en vanaf groep 8 een smartphone. Maar verder dan een richtlijn gaat het kabinet voorlopig niet.

Ons onderzoek laat zien dat het beperken of verbieden van smartphone- en socialemediagebruik door kinderen om meer vraagt dan alleen waarschuwen voor risico's of incidentele campagnes. 85% van de Nederlanders herkent de negatieve effecten, maar structurele gedragsverandering ontstaat pas als verschillende krachten zich gelijktijdig richten op hetzelfde doel.

Op dit moment geeft nog maar een relatief kleine groep van de ouders met kinderen in de leeftijd van 8 tot 16 jaar aan dat hun eigen kinderen nog géén eigen smartphone hebben en/of dat zij sociale media nog volledig verbieden. De belangrijkste belemmering voor een snelle opschaling is handhaafbaarheid. 1 op de 3 ouders gelooft dat een verbod in de praktijk moeilijk vol te houden is, zeker als leeftijdsgenoten wél toegang hebben.

Sociale druk speelt ook een rol. Het verbod werkt in de ogen van een deel van de ouders alleen als alle kinderen in de omgeving meedoen. De weg naar een nieuwe norm vraagt daarom om een bundeling van maatregelen. Niet alleen vanuit gezinnen, maar in samenhang met overheid, school, socialemediaplatforms en maatschappelijke organisaties. Denk aan duidelijke leeftijdsgrenzen in wetgeving, verplichte technische tijdslimieten en leeftijdsverificatie op platforms, aangevuld met digitale opvoeding op school en consequente sociale steun voor ouders. Nu blijkt uit de recente verhalen van Australische jongeren het toch makkelijker te zijn om actief te blijven op sociale platforms dan verwacht. Voor een verbod voor generaties die zijn opgegroeid met internet, social media en makkelijke toegang tot technologische kennis lijkt de wet niet goed doordacht. En is het aan de socialemediaplatforms om hier een oplossing voor te vinden.

Pas wanneer de intrinsieke motivatie bij ouders wordt versterkt door steun uit de omgeving, heldere kaders vanuit beleid én goedwerkende techniek, kan de transitie versnellen van een nichegedrag naar een nieuwe maatschappelijke norm.

meer zien
meer weten
meer betekenen

motivaction
insights and strategy

Motivaction International bv

Marnixkade 109F
1015ZL Amsterdam

Postbus 15262
1001MG Amsterdam

020 589 83 83

info@motivaction.nl
www.motivaction.nl